

Mál nr. 209/2008

M

og

vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.

Kassi með frosnum fiskflökum féll á fót starfsmanns sem vann við löndun úr togara.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 17.10.2008, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 31.10.2008.

Málsatvik.

Þann 23.3.2005 vann M við löndun úr togaranum T. Þann 25.3.2005 gaf M skýrslu hjá lögreglu. Hafi hann fengið kassa með frosnum fiski í vinstri fót eftir að kassinn datt ofan úr stæðu í lest skipsins. M gaf að nýju skýrslu hjá lögreglu 7.11.2005. Lýsti hann þá atvikum svo að hann hafi unnið aftast í lest skipsins við að raða frosnum fiski í 25-30 kg pappakössum á bretti. Hann hafi staðið á lestargólfinu og tekið kassa úr stæðu sem hafi verið um einn metri á hæð og sett á brettið. Um leið hafi dregist annar kassi með og dottið fram af kassastæðunni og lent á vinstri fæti við hné og hafi hann fengið talsvert mikið högg af.

Í yfirlýsingu, dags. 1.9.2007, sem fjórir menn undirrita, segir að þeir staðfesti að brögð hafi verið á því að umbúðir fyrir afurðir í skipinu hafi reynst ónothæfar vegna raka og bleytu. Helsta ástæða fyrir því er að ekki hafi verið breitt plast yfir umbúðirnar við löndun þrátt fyrir beiðnir þar að lútandi. Fullvíst sé að blautir kassar utan um fisk hafi verið notaðir og settir niður í lestina.

Í staðfestingu yfirvélstjóra skipsins, dags. 3.9.2007, segir að misbrestur hafi stundum orðið á þeirri vinnutilhögun að breiða plast yfir tómar umbúðir í frystilest skipsins. Það sé venjulega gert til að vatn geti ekki komist í umbúðirnar þegar verið er að afþýða kælispírala sem eru í lofti frystilestarinnar. Einnig hafi vatn stundum getað komist niður á milli plastyfirbreiðslna á umbúðunum ef ekki er gengið nægilega vel frá þeim. Þegar vatn kemst í umbúðirnar geta þær frosið saman. Verða þær þá illmeðfærilegar og geta jafnvel valdið slysum.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu vinnuveitanda síns hjá vátryggingafélaginu X. Félagið hefur á hinn bóginn neitað bótaskyldu.

Álit.

Af fyrirliggjandi gögnum er ósannað að slysið verði rakið rangra vinnubragða eða annarra atvika sem útgerð skipsins og vinnuveitandi M getur borið ábyrgð á. Í framangreindum staðfestingum og yfirlýsingum fjögurra manna og yfirvélstjóra, sem gefnar voru um einu og hálfu ári eftir slysið, getur ekki falist sönnun um að slysið hafi borið að með þeim hætti að vinnuveitandi beri ábyrgð á tjóninu. Af þessu leiðir að líkamstjón M fæst ekki bætt úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Niðurstaða.

Líkamstjón M bætist ekki.

Reykjavík, 18. nóvember 2008.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.